

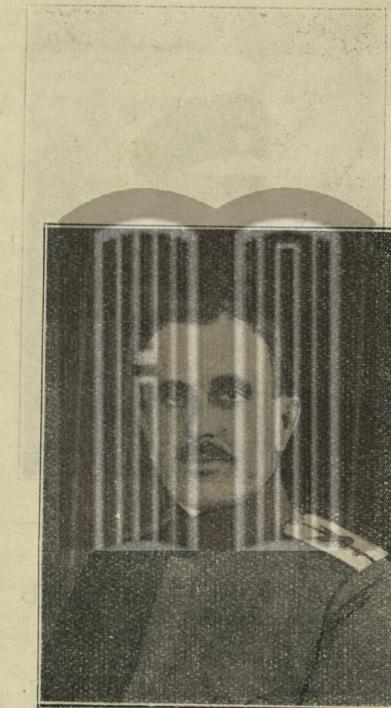

ЗАП. ПОРУЧИКЪ САВОВЪ
ПЕТЪРЪ ДИМИТРОВЪ

Родомъ отъ гр. Хасково на 18. X. 1900 г., падналъ убитъ на 28. IX. 1918 г. при паланка Св. Никола — на пътя раняванъ между Куманово и Щипъ, като командиръ на 11 рота отъ 55 п. полкъ. Сериозенъ и смѣлъ, билъ истински обычанъ отъ своите началници и подчинени.

Като редникъ отъ наборъ 37 взелъ участие въ Балканската война, а следѣтъ свѣршването и дослужилъ въ Школата за запасни подпоручици.

Едва начинаещъ учитель, Облоевропейската война и дѣлътъ го призовава пакъ подъ знамената. Взелъ участие въ много боеве, раняванъ при „Завоя на Черна“, запазилъ живота си до края на войната, той падналъ въ надвечерието на примирието разкъсанъ отъ вражеска граната.

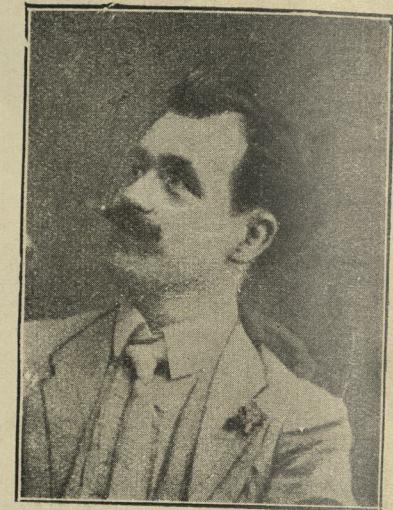

ПОРУЧИКЪ
ЦЕНОВЪ НИКОЛА

Роденъ въ Шуменъ 28. VIII. 1885 г. Свѣршилъ виша техническа академия въ Виена; Школа на запаснитѣ подпоручици въ Княжево.

Служилъ прѣзъ войната въ инженернитѣ войски; презъ европейската война въ 3 желѣзоплатна дружина. Балканската война взелъ участие като редникъ въ желѣзоплатна дружина. Починалъ 1918 г. 12 мартъ отъ болестъ, придобита при изпълнение на служебни обязанности.

Награденъ съ орденъ за военна заслуга на военна лента.

ЗАП. ПОРУЧИКЪ КУРТЕВЪ
НИКОЛАИ

Роденъ въ гр. Добричъ 1 XI; 1830 г.; убитъ 11. VII. 1913 г. при с. Царева ливада.

НА ПОКЛОНЕНИЕ

Направихъ вчера посѣщение
На скжпнитѣ свети гробове,
Ходихъ азъ тамъ на покло-
ненъ

При кръстовете скромни нови,
Пролѣхъ сълзи парливи,

Сладки,
Навель челото богомолно,

Съ въздишки огнени и кратки
Застена ми сърдцето болно.

Застена то за толкозъ сили
Безъ време тута закопани,
За младости, за вихрокрили

Юнаци, отъ смъртъта прис-
пани.

„Не пъшкай за борците
смѣли! —

Каза България тогава: —
Дѣцата ми, за менъ умрѣли,

Живѣятъ вѣчно въ моята
слава!“

Ив. Вазовъ.